

שלו, ציריך ודאי הם ערבי רב, עליהם נאמר שיריך סורים ותבריז גנבים, בלו אוחב שחדר גומרא. אוייבקה שלו, אלו עשו ויישמעאל ושבעים ממן, דאיינו פלהו בשוליה בעותרא, ושבעים המנינים, שהם כלם בשלונה ובעהר, וישראל בדחק בעניות, ומושום זה אויל לעולם כשגבלו ערבוב רע, ומיגרם שנבלעו במעיהם ולא נורע כי באו אל קרבנה? משום לא קרבנה? משום שפצעיהם הרעים בידיהם, זהו שכחוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, כמו כן הנשמה, היא בנטה ישראל, כשהיא שלמה במצוות עשה, נאמר בה כלך יפה רציתו ומום אין לך. באוטו זמן שורה שם יהוה עליה, ואמר בה רראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך, ומה מנים של הכבד והעורקים שלו ומה מנים של הטהול והערבות הרע שלו, נכנעים מהתقلب ששם הנשמה.

ואם הנשמה מטנפת (פוגה) בחטאיהם או חסר מפגה אפלו מצوها אחת מאומן מצות, כמו שבארויה בעלי המשנה עבריה מכבה מצודה, באותו מקום (איבר) שזורה עבריה והסתלקה מצודה ממנה, אותו איבר הוא פגום, והוא מום הנשמה, ב글לו לא שורה הקדוש ברוך הוא על הנשמה. זהו שכחוב כל אשר בו מום לא יקרב, נשמה שיש בה מום באחד מרמ"ח מצות אלה, לא נקרבת ב글לו אל הקדוש ברוך הוא.

אבל הנשמה מצד השכינה אין בה מום. זהו שכחוב כלך יפה רציתו ומום אין לך. אם יציר הרע רוץ לאقرب לאותו מקום, פיו שמכינה שורה שם, שהיא

ציריך ודאי איןין ערבי רב, עליהו אתר (ישעה א כט) שריך סורים וחכרי גנבים כלו, אהוב שחדר גומרא, אוייבקה שלו אלין עשו ויישמעאל ושביעין ממן, דאיינו פלהו בשוליה בעותרא, וישראל בדוחק באנייתא, ובגין דא ווי לעלמא פד אתבלעו בערבוביא בישא, ומאן גרם דאתבלעו במעיהו ולא נודע כי באו אל קרבנה, בגין דעובדייהון בישין בידיהון, הדא הוא דכתיב (תהלים קו לה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, בגונא דא נשמטה אהיה בנטה ישראל, פד (דף נב ע"ב) אהיה שלימה בפקודין דעשה, אתר בה (שירוד) כלך יפה רציתו ומום אין לך, בההוא זמן שרייא שם יהוה עליה, ואתר בה (דברים כח י) וראוי כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך, וממן דכבד וערקין דיליה וממן דטהול וערובוביא בישא דיליה, מתפכין תהות לבא דטמן נשמטה.

ואם נשמטה אהיה מטנפה (ס"א פגמא) בחובין, או גרע מינה אפילו פקידא חדא מאינו פקידין, כמה דאיקמיה מאירי מתניתין עבירה מכבה מצודה, בההוא אתר (נ"א אבר) דשריא עבירה ואסתלק מצודה מניה, זה היא אבר אהו פגום, ואיהו מום דנסמطا, בגיןה לא שריא קודשא ברייך הוא על נשמטה, הדא הוא דכתיב (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב, נשמטה דאית בה מום בחד מרמ"ח פקידין דיליה לא אתקירית בגיןה לגביו קודשא ברייך הוא.

אבל נשמטה מפטרא דשבינטה לית בה מום, הדא הוא דכתיב (שירוד) כלך יפה רציתו ומום אין לך, אם יציר הרע בעי לאقرب לה הוא אתר, פיו דשבינטה שריא תפין דאייה נשמטה, אתר בה (במדבר א נא) והז'